**אוכל** בקדשים לאחר ששים ואחד דנזי מגלחות לרשות היו ביום ששים לתוקמינהו מלתוייהו ה"ג **אוכל** בקדשים אחר ששים. להיינו ביום ששים ואחד דנזי

**לוכל בקדשים לאחר ששים** (ע) **ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ק"כ יום.** שמילו ע] היה טמא ולאי ומוחלט ולאי היה צריך לגלח לאלתר מגלחת לרשות וכסוף שבעה ימים למגלחת[ג] לימי ספרו מביא קרבן לרשות ולוכל בקדשים ולא"כ למנות לשבעה למגלחת מזירות טומאה[ד] ולא"כ למנות שלשים לנזירות טהרה מפני שהרשות דוחה למגלחת דנזיר כדתנן לקמן בחידך פירקין (דף נט.) למגלחת הגוף ודאי ולא זמן שהוא ספק זמן שהוא ודאי ולא זמן שהוא ספק ומנמי לוכל בקדשים לאחר שבעה ימים ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ארבע שנים ואי סלקא דעתך סלקין ליה יומי תיסגי ליה בשלש שנים ושלשים יום ועוד מתיב רב אשי [ה]אין לי אלא ימי טומאה [ו]שאין עולין לו מן המנין ימי חלוטו מנין ודין הוא ימי טומאה מגלח ומביא קרבן וימי חלוטו מגלח ומביא קרבן מה ימי טומאתו אין עולין לו מן המנין אף ימי חלוטו אין עולין לו מן המנין לא אם אמרת בימי טומאתו שכן מבטל בהן את הקודמים תאמר בימי חלוטו שאין מבטל בהן את הקודמין אמרת קל וחומר הוא ומה נזיר בקבר ששערו ראוי לתגלחת נזירות אין עולין לו מן המנין ימי חלוטו שאין שערו ראוי לתגלחת נזירות לא כל שכן ואין לי אלא ימי חלוטו ימי ספרו מנין ודין הוא מה

אוכל בקדשים לאחר ששים יום ושותה יין ומיטמא למתים לאחר מאה ועשרים יום (ע) **ותני עלה במה דברים אמורים בנזירות מועטת אבל בנזירות בת שנה אוכל בקדשים לאחר שתי שנים ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ארבע שנים ואי סלקא דעתך סלקין ליה יומי תיסגי ליה בשלש שנים ושלשים יום ועוד מתיב רב אשי** [ה]**אין לי אלא ימי טומאה** [ו]**שאין עולין לו מן המנין ימי חלוטו מנין ודין הוא ימי טומאה מגלח ומביא קרבן וימי חלוטו מגלח ומביא קרבן מה ימי טומאתו אין עולין לו מן המנין אף ימי חלוטו אין עולין לו מן המנין לא אם אמרת בימי טומאתו שכן מבטל בהן את הקודמים תאמר בימי חלוטו שאין מבטל בהן את הקודמין אמרת קל וחומר הוא ומה נזיר בקבר ששערו ראוי לתגלחת נזירות אין עולין לו מן המנין ימי חלוטו שאין שערו ראוי לתגלחת נזירות לא כל שכן ואין לי אלא ימי חלוטו ימי ספרו מנין ודין הוא מה**

ה"ג[1] **אוכל** בקדשים אחר ששים. להיינו ביום ששים ואחד דנזי מגלחות לרשות היו ביום ששים לתוקמינהו מלתוייהו

ומיהו לפירוש זה לוכל בקדשים ביום ששים גופיה [קיון] למגלחת לרשות יום[2] ס"ב מגלחת שניה ביום ממשים ושבעה למגלחת לרשות ולוכל בקדשים ולא"כ למנות שבעה למגלחת מזירות טומאה[ד] ולא"כ למנות ששים למגלחת מזירות טהרה מפני שהרשות דוחה למגלחת דנזיר כדתנן לקמן בחידך פירקין (דף נט.) למגלחת הגוף ודאי ולא זמן שהוא ספק זמן שהוא ודאי ולא זמן שהוא ספק ומנמי לוכל בקדשים לאחר שבעה ימים ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ארבע שנים ואי סלקא דעתך סלקין ליה יומי תיסגי ליה בשלש שנים ושלשים יום ועוד מתיב רב אשי [ה]אין לי אלא ימי טומאה [ו]שאין עולין לו מן המנין ימי חלוטו מנין ודין הוא ימי טומאה מגלח ומביא קרבן וימי חלוטו מגלח ומביא קרבן מה ימי טומאתו אין עולין לו מן המנין אף ימי חלוטו אין עולין לו מן המנין לא אם אמרת בימי טומאתו שכן מבטל בהן את הקודמים תאמר בימי חלוטו שאין מבטל בהן את הקודמין אמרת קל וחומר הוא ומה נזיר בקבר ששערו ראוי לתגלחת נזירות אין עולין לו מן המנין ימי חלוטו שאין שערו ראוי לתגלחת נזירות לא כל שכן ואין לי אלא ימי חלוטו ימי ספרו מנין ודין הוא מה

ומיהו לפירוש זה לוכל בקדשים ביום ששים גופיה [קיון] למגלחת לרשות יום[2] ס"ב מגלחת שניה ביום ממשים ושבעה למגלחת לרשות ולוכל בקדשים ולא"כ למנות שבעה למגלחת מזירות טומאה[ד] ולא"כ למנות ששים למגלחת מזירות טהרה מפני שהרשות דוחה למגלחת דנזיר כדתנן לקמן בחידך פירקין (דף נט.) למגלחת הגוף ודאי ולא זמן שהוא ספק זמן שהוא ודאי ולא זמן שהוא ספק ומנמי לוכל בקדשים לאחר שבעה ימים ושותה יין ומיטמא למתים לאחר ארבע שנים ואי סלקא דעתך סלקין ליה יומי תיסגי ליה בשלש שנים ושלשים יום. אבל עכשיו שהוא טמא מספק ומוחלט מספק שמילו יכול לגלח מגלחת לרשות לאלתר לפי שהיה דוחה למגלחת הגוף זמן שהוא ספק הלכך שוהה [ז]ס"מ למפרי' בנזירות מרובה מין ימי חלוטו עולין לו מן המנין וקיימ לרב מסלק: **ועוד מפיג רב אשי מין לי אלא ימי טומאה שאין עולין לו מן המנין.** לכתיב (במדבר ו) וכפר עליו מאשר חטא על הנפש וקדש את ראשו ביום ההוא ולא"כ והזיר לה' את ימי נזרו ולימים הראשונים יפלו ומעכשיו התחיל להזיר לה' ימי נזרו לאחר שהביא כפרתו: **ימי חלוטו.** שמא [ז](ג) מלורע ומוחלט בתוך ימי נזירותו: **מנין.** שכ"ז שהיה מגלח לא (ד) היו עולין לו מן המנין נזירות טהרה: (**אם הקודמים**). והוחיל וימי חלוטו אין סותר את הקודמין יהו עולין לו מן המנין: **נזיר בקבר.** שנזר והוא בבית הקברות ששערו ראוי לתגלחת נזיר כדתמרינן בהריני נזיר [מגלח] (לעיל טז:): **אין עולין לו.** ימי טומאתו מן המנין ואין סותר את הקודמין לפי שאין לו קודמין. [ח]ימי חלוטו כו': **ימי ספרו.** לומן ימים שכמוד את ויצא מחוץ לאהלו שבעת ימים (ויקרא יד): **מנין.** שלא יהו עולין לו למנין נזירות טהרה: מה

ר' יהושע בל טומאה מן המת שהנזיר מגלח עליה חייבין על ביאת מקדש ובל טומאה מן המת שאין הנזיר מגלח עליה. כגון גולג ודופק ואהל

1. ל"ל הגה"ה. 2. ל"ל ביום ששים. 3. ל"ל תנן. 4. ל"ל מעי"ג דמגלחות שניות. 5. ל"ל ממה נפשך אם נזיר טמא הוא כך דינו ואפילו אחר שבעת ימים למגלחת שניה יכול לגלח. ואם נזיר טהור הוא. 6. ל"ל טהור הוא ומוחלט. 7. ל"ל כדי גידול שער ויכול לגלח כו'. 8. ל"ל ואחר מגלחת שלישית. 9. מיבת טמא נמחק. 10. ל"ל על טומאתו. 11. ל"ל שכן מלוטו. 12. מיבת ביום נמחק ול"ל היון. 13. מיבת קמץ נמחק. ול"ל דכריתא. 14. ל"ל ר' אלעזר. בגמ' בכ"י ובפוס'.

## גליון הש"ס

גמ' אין לי אלא ימי טומאה. לעיל דף יז ע"ב: תוס' ד"ה אוכל בקדשים אחר ששים וכו' לאחר ק"כ יום היינו ביום ק"כ:

## הגהות מהר"ב רנשבורג

**א]** רש"י ד"ה ומי ס"ד וכו' דשהוי. מיבת דשהוי נמחק וכ"כ דשהוי ליה: **ב]** תוס' ד"ה ומי ס"ד כו' גידול שיער מבל. מיבת מבל נמחק וכ"ב אמ"כ לגלח וכו' כל"ל:

## הגהות התוספות

1. ל"ל הגה"ה. 2. ל"ל ביום ששים. 3. ל"ל תנן. 4. ל"ל מעי"ג דמגלחות שניות. 5. ל"ל ממה נפשך אם נזיר טמא הוא כך דינו ואפילו אחר שבעת ימים למגלחת שניה יכול לגלח. ואם נזיר טהור הוא ומוחלט. 6. ל"ל טהור כו'. 7. ל"ל כדי גידול שער ויכול לגלח כו'. 8. ל"ל ואחר מגלחת שלישית. 9. מיבת טמא נמחק. 10. ל"ל על טומאתו. 11. ל"ל שכן מלוטו. 12. מיבת ביום נמחק ול"ל היון. 13. מיבת קמץ נמחק. ול"ל דכריתא. 14. ל"ל ר' אלעזר. בגמ' בכ"י ובפוס'.

## פי' הרא"ש

ושותה יין ומטמא למתים ותני עלה בד"א בנזיר מועטת אז די לו בק"כ ימים אבל בנזירות בת שנה אוכל בקדשים אחר ב' שנים ד"א לגלח ב' תגלחות של ימי חלוטו וימי ספרו אלא אחד ב' שנים כמו בנזיר מועטת אחר ששים יום ושותה יין ומטמא למתים אחר ד' שנים כדין נזיר מועטת אחר ק"כ ימים ואי ס"ד סלקי ליה ימי חלוטו תסגי ליה בג' שנים ול' יום ואחר שגילח שנית לצרעתו לסוף ב' שנים יגלח תגלחת ג' לאחר י' יום ממ"נ אם נזיר טמא הוא כך הוא דינו ואפי' אחר ד' ימים לתגלחת היה יכול לגלח ואם נזיר טהור הוא ומוחלט כך הוא דינו שהרי עלו לו ימי צרעתו לשנה של נזירות ואינו צריך להמתין רק ל' יום לגידול שער. ואחר תגלחת שלישית ימתין שנה א' דשמא היה מוחלט וטמא וב' תגלחות הראשונות לצרעתו וג' לנזיר טמא ועד שיגלח וביבא קרבנותיו נזיר טמא א"א לו למנות נזירות שהרה. אלא ש"מ ימי צרעתו אין עולין לו כל עקר הלכך א"א לו לגלח תגלחת שלישית עד סוף שנה ג' כי שמא מוחלט ונזיר טהור היה וימי צרעתו לא עלו לו ועוד מתיב רב אשי אין לי אלא ימי טומאה. פי' טומאת מת שאין עולין לו מן המנין דכתיב והימים הראשונים יפלו וכיון דסותר את הקודמים כ"ש שאין עולין לו: ימי טומאתו מגלח ומביא קרבן אשם ונזיר: ימי חלוטו מגלח ומביא קרבן טומאה שבשביל טומאתו כדאיתא לעיל פ"ג אלא יוצא ומזה ושונה וטובל ומונה נזיר טהרה ימי חלוטו שאין שערו ראוי לתגלחת נזיר טהרה שצריך לגלחו לצרעתו אינו דין שלא יעלו לו מן המנין ימי ספרו ז' ימים שבין תגלחת א' לב' מנין שאין עולין לו צ"ע אמאי לא אתי נמי בק"ו מנזיר דקבר שהרי אין קרבן אשם נזיר: ימי חלוטו מגלח לצרעתו ומביא קרבן מצורע: תאמר בימי חלוטו שאינו מבטל הקודמים כדדרשינן לעיל פ' ג' מינים טמא נזרו למעט תגלחת ויין שאינן סותרים אמרת מה נזיר בקבר ששערו ראוי לתגלחת נזיר שאם קיבל עליו נזירות בבית הקברות ג) אינו ראוי לתגלחת טהרה שאינו מגלח ומביא קרבן טומאה בשביל טומאתו כדאיתא לעיל פ"ג אלא יוצא ומזה ושונה וטובל ומונה נזיר טהרה ימי חלוטו שאין שערו ראוי לתגלחת נזיר טהרה שצריך לגלחו לצרעתו אינו דין שלא יעלו לו מן המנין ימי ספרו ז' ימים שבין תגלחת א' לב' מנין שאין עולין לו צ"ע אמאי לא אתי נמי בק"ו מנזיר דקבר שהרי אין

ג) ל"ל שערו ראוי לתגלחת טהרה. וכ"ה בתוס' ד"ה ומה.